

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: **H.**, nar. X., v H., okres N., provincia N., Vietnamská socialistická republika, naposledy bytom v zahraničí: H., okres N., provincia N., Vietnamská socialistická republika, t. č. Záchytný tábor H., adresa na doručovanie: JUDr. J., O., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-204-19/PO-Ž-2009 zo dňa 8. júna 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Saz 25/2009-47 zo dňa 22. októbra 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Saz 25/2009-47 zo dňa 22. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu č. ČAS: MU-204-19/PO-Ž-2009 zo dňa 8. júna 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľky nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľkou uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu ekonomickým pohnútkam navrhovateľky a potvrdzujú záver, že v jej prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom namietala, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v krajine jej pôvodu. Z dôvodu, že požiadala v cudzej krajine o politický azyl a tým nepriamo nesúhlasila s politikou režimu, stala sa nepohodlnou osobou. Taktiež vyčítala krajskému súdu, že nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo nepochybne vo Vietname doposiaľ trvá.

V tejto súvislosti poukázala na správu o krajine pôvodu navrhovateľa (Amnesty International report on Vietnam 2009), ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu v krajine jeho pôvodu a správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských a občianskych práv vo Vietname.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľky ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej

tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. januára 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1.12.2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3)

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľka odôvodnila svoju žiadosť o udelenie azylu z dôvodov ekonomických, teda inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľky a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz-Vietnam, správa Úradu pre demokraciu, ľudské práva a prácu MZV USA z marca 2008, z informácií MV VB- Operačná odporúčajúca nóta Vietnam z 16.7.2008), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľka žiadala o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľka nielen že nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdila.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 12.5.2009 navrhovateľka uviedla, že z Vietnamu vycestovala letecky do Bangkoku v máji 2008, kde si vybavila slovenské vízum, následne sa vrátila do Vietnamu, vybavila si potrebné veci na vycestovanie z Vietnamu na územie SR. V Bratislave kde pricestovala 6.10.2009 ju na autobusovej stanici čakal jej známy, ktorý ju zaviezol do Nitry, kde pracovala vo firme Sony. V januári 2009 požiadala o predĺženie platnosti slovenského víza, ktorého platnosť mala do 31.3.2009. Jej žiadosť však bola zamietnutá, preto požiadala o azyl.

Ďalej uviedla, že z Vietnamu odišla za účelom zamestnania, odišla z ekonomických dôvodov, pretože v krajine nemala dostatočné finančné zabezpečenie. Na území SR chcela pracovať, zarobiť peniaze, aby mohla splatiť pôžičku vo výške 7000,- USD. Peniaze si požičala na vycestovanie z Vietnamu, vybavenie víza a pracovného povolenia.

Na otázku, či mala nejaký konkrétny problém vo Vietname odpovedala, že nemala žiaden problém a iné dôvody žiadosti o azyl nemá.

Na otázku, prečo uviedla v zápisnici zo dňa 1.5.2009 pred pracovníkmi Oddelenia azylu PZ Gbely Adamov, že o azyl žiada z politických dôvodov, odpovedala, že jej to poradili známi.

Na otázku, či prišla do styku s políciou, armádou alebo inými zložkami štátu osobne a či bola nimi prenasledovaná odpovedala, že nemala s nimi žiadne problémy a nebola prenasledovaná.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedala, že sa nechce vrátiť do Vietnamu, potrebuje si zarobiť peniaze, aby mohla vrátiť pôžičku.

Odporca v rozhodnutí uviedol, že všetky skutočnosti uvedené navrhovateľkou posúdil a to v súlade so Spoločným stanoviskom EÚ o harmonizovanom prístupe k uplatňovaniu pojmu „utečenec“ zo dňa 4.2.1996, pričom dospel k záveru, že navrhovateľka svoju žiadosť zakladá na iných ako rasových, národnostných, náboženských, politických dôvodoch alebo dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názoroch alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Jej žiadosť vyhodnotil ako žiadosť, ktorá bola motivovaná čisto ekonomickými pohnútkami, a preto ju zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľka zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľky, pre ktoré žiadala udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na ekonomických dôvodoch, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa zaoberal námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľky, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľky, ktoré prezentovala v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jej žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľky vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľke, ktorá nemala úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. januára 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová